

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 12. prosinca 2021.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije, ove treće nedjelje Došašća, pred nas stavlja razne skupine ljudi – mnoštvo, carinike i vojnike – koje su dirnute propovijedanjem Ivana Krstitelj. Stoga ga pitaju: „Što nam je činiti?“ (Lk 3, 10). Što trebamo činiti? Zaustavimo se na ovom pitanju.

To pitanje ne polazi od osjećaja dužnosti. Ono je kao srce dirnuto od Gospodina, entuzijazam zbog Njegovog dolaska koje nas navodi na pitanje: što nam je činiti? Uzmimo primjer: zamislimo da nam dolazi u posjet jedna draga osoba. Čekamo ju radosno i nestrpljivo. Da bi je dočekali kako treba čistimo kuću, pripremamo najbolji mogući ručak, možda i neki dar... . Znači, potrudit ćemo se. Tako je s Gospodinom, radost zbog njegovog dolaska nuka nas da kažemo: što trebamo činiti? No Bog podiže ovo pitanje na višu razinu: što da učinim sa svojim životom? Na što sam pozvan? Što me ostvaruje?

Predlažući nam ovo pitanje, Evandjelje nas podsjeća na nešto važno: život ima jedan zadatak za nas. Nije besmislen, nije nam slučajno povjeren. Ne! To je dar koji nam Gospodin povjerava govoreći: otkrij tko si i potruđi se ostvariti san, koji je tvoj život! Svatko on nas – ne zaboravimo to – je poslanje koje treba ostvariti. Ne bojmo se pitati Gospodina: što mi je činiti? Ponavljajmo mu često to pitanje. Ono se vraća i u Bibliji: u Djelima apostolskim neke osobe, slušajući Petra koji je navijestao Isusovo uskrsnuće, „*duboko potreseni rekoše Petru i drugim apostolima: „Što nam je činiti, braćo?“*“ (Dj 2, 37).

Zapitajmo se i mi: što je dobro činiti za mene i za braću? Kako mogu doprinijeti dobru Crkve, društva? Vrijeme Došašća služi tome: zaustaviti se i zapitati kako pripremiti Božić. Zauzeti smo tolikim pripremama, darovima i prolaznim stvarima, no zapitajmo se što učiniti za Isusa i za druge!

Na pitanje „što nam je činiti?“, u Evanđelju slijede odgovori Ivana Krstitelja, koji su različiti za svaku skupinu. Ivan preporuča da onaj koji ima dvije haljine podijeli s onim koji nema; carinicima, koji ubiru poreze, kaže: „Ne utjerujte više nešto vam je određeno“ (Lk 3, 13); a vojnicima: „Nikome ne činite nasilja, nikoga krivo ne prijavljujte“ (r. 14). Svakome je upućena određena riječ, koja se tiče stvarne situacije njihovog života. To nam nudi dragocjenu pouku: vjera se utjelovljuje u konkretnom životu. Nije neka apstraktna i sveopća teorija, već dotiče tijelo i preobražava svačiji život.

Na kraju, zaključno, zapitajmo se: što konkretno mogu učiniti? Kako mogu odraditi svoj dio? Uzmimo konkretan zadatak, pa i malen, koji je prigodan za našu životnu situaciju, i ostvarujmo ga kako bismo se pripremili za ovaj Božić. Na primjer: mogu nazvati neku osobu koja je sama, posjetiti starca ili bolesnika, učiniti nešto kako bih pomogao nekom siromahu, nekome u potrebi. I još: možda trebam pitati oprostjenje, možda imam situaciju koju treba razjasniti, dug za platiti. Možda sam zapostavio molitvu i nakon dugo vremena je trenutak da se približim Gospodinovom oprostjenju. Pronađimo nešto konkretno i učinimo to! Neka nam pomogne Marija, u čijem je krilu Bog tijelom postao.